

SLÆGTS-NYT

FAMILIEMEDDELELSER FOR STORGAARD-SLÆGTEN

Nr. 20

Februar 1964

14. årgang

Slægts-nyt

kommer endnu engang til alle kendte slægtsadresser ligesom sidst. Dette for, at alle kan være orienteret om den nye slægtsbog. Må jeg så indtrængende, som det er muligt, henstille til alle, som endnu ikke har bestilt slægtsbogen - overvej det nøje og bestil den så straks - senere er det for sent.

Du, som endnu ikke har betalt »Slægts-Nyt« nr. 19, men alligevel ønsker at modtage bladet fremover - send straks mindst 2 kr. til Antonny Storgaard, Løgstrup. Giro 74022. *Red.*

Angående slægtsbogen

Nu er forberedelserne til et nyt optryk af slægtsbogen ved at være færdig, og jeg retter en tak til alle, der har været med til at skaffe de nødvendige oplysninger til veje. Det skulle synes at være småtterier, det drejede sig om, men det var det nu ikke. Mange svarede såre beredvilligt på de udsendte spørgelister, andre var ikke så interesserede. Det vidste vi på forhånd. Dog i det store og hele gik det godt. Nu da jeg ikke kan udrette stort mere, har jeg i den sidste tid været en del optaget af dette, og jeg har haft en fortrinlig støtte af udvalgets medlemmer - og det har været et interessant arbejde. Alle vegne skyder slægten friske skud, men det tynder også svært ud i rækkerne. Det er med vemod, vi erfarer, at så er denne, så hin som man førhen har kendt, gået bort. Men sådan er nu engang livets kår på jord.

Med forudbestillingerne på den nye bog - eller eventuelt et tillæg til den gamle - der var en betingelse for, at vi kunne gå i gang med arbejdet, gik det lidt langsommere. Der var dog også glædelige undtagelser. Den allerførste bestilling, jeg modtog, var på ikke mindre syv eksemplarer til ét hjem. Det så jo lovende ud, og der fulgte flere efter.

Vi havde i udvalget regnet med helst at skulle have ca. 200 forudbestillinger for at kunne tage sagen op. Ved et møde, Storgaard-udvalget holdt i Ans den 22. oktober for at tage den endelige bestemmelse, var der indkommet 166 bestillinger på en helt ny bog og 11 på et tillæg. Efter dette måtte tanken om et tillæg naturligvis opgives. Efter at have drøftet sagen viste det sig, at der, trods det, at det antal, vi havde tænkt os, ikke var nået, var enighed om, at 166 bestillinger dog var så pænt et resultat, at vi måtte realisere tanken.

Vi var dog ikke helt klar over, hvor stort et oplag bogtrykker Michaelsen i Vejle havde regnet med, da han gav sit tilbud på 20-25 kr. pr. stk. for trykningen af bogen. - På en forespørgsel, jeg senere rettede til Michaelsen om dette forhold, svarede han, at nævnte tal lå i underkanten af det, han havde tænkt sig, men mente, han nok kunne levere bogen for 25 kr. pr. eksemplar ved et oplag på 175 stk. Michaelsen har lovet at levere bogen til det, selve trykningen koster. Det er jo klart, at oplagets størrelse spiller en stor rolle for omkostningerne ved trykningen. Kunne vi have taget et oplag på f. eks. 2000 ville prisen naturligvis være blevet en hel anden. På det område er vi altså småfolk, selv om jeg påstår, vi har nået et fint resultat. Gad vide, om der er ret mange slægtssammenslutninger, der kan præstere et bedre resultat. Michaelsen med familie hører som bekendt også til Storgaard-slægten.

Der er vel også mulighed for, at antallet af bogbestillinger kan stige lidt endnu. Der er måske nogle af dem, der har bestilt tillæg, der vil have en ny bog, når tillægget ikke kommer. Måske er der dem, der har familie, der ved nærmere eftertanke kunne tænke sig at sikre eksemplarer til deres børn eller andre familiemedlemmer. Det er der adskillige, der allerede har gjort. Jeg har i de senere år, efter at den gamle slægtsbog var udsolgt, fået adskillige forespørgsler fra folk, der ønskede at købe en sådan. *Nu er lejligheden der.* Send omgående en bestilling, f. eks. på et brevkort, til: *Laurits Storgaard, Nørskovlund pr. Hinge st.*

Det, vi har villet med dette foretagende, var tildels at nære og øge slægtsinteressen og slægtsfølelsen, også indenfor de enkelte slægtsgrene indbyrdes, og det lyk- alle godt i vort lille Danmark nutildags. — Og endelig: Vi beder alle bogbestillerne godtage, at vi til sin tid udsender bøgerne pr. postopkrævning.

P. N.

Runde tal

Svend Davidsen, Silkeborg, 60 år 10/10 1964.
Poul E. Madsen, Silkeborg, 60 år 25/1 1964.
Marry Rasmussen, Bjerrelide, 60 år 8/1 1964.
Anna Ilsø Jensen, København, 55 år 9/5 1964.
Johannes Nielsen, Hinge, 55 år 9/10 1964.
Hilda Storgaard, København, 75 år, 6/6 1964.
Elfride Storgaard, Århus, 55 år 18/3 1964.
Morten Storgaard, Århus, 60 år 11/11 1964.
Karl Rasmussen, Lumby, 80 år 12/9 1964.
Elle Hermansen, Bjerringbro, 60 år 27/10 1964.
Henry Nielsen, Skærup, 55 år 31/10 1964.
Jørgine Vilhelmine Jensen, Hinnerup, 70 år 13/12 1964.
Helga Bukhreit, Silkeborg, 55 år 16/4 1964.
Eva Marie Storgaard, Grindsted, 50 år 30/9 1964.
Kirstine Storgaard, Fensten, 55 år 5/11 1964.
Olaf Lehman Olesen, Åbyhøj, 50 år 4/4 1964.
Chr. Agner Storgaard, Brønshøj, 55 år 17/1 1964.
Ole Due, Gramrode, 55 år 12/2 1964.
Else Marie Kristensen, Linde, 90 år 27/11 1964.
Ove Hundal Pedersen, Ingstrup, 50 år 26/6 1964.
Else Nielsen, København, 55 år 23/3 1964.
Lilly Madsen, Silkeborg, 60 år 22/8 1964.
Ingeborg Stenholt, Ikast, 55 år 8/5 1964.
Jacob Madsen, Århus, 50 år 25/3 1964.
Birte Sofie Nielsen, Lemming, 55 år 5/4 1964.
Mette Storgaard, Silkeborg, 80 år 1/4 1964.
Aage Nielsen, Midstrup, 50 år 14/9 1964.
Kresten Ilsø Jensen, København, 55 år 18/8 1964.
Jens P Rask, Silkeborg, 75 år 13/10 1964.
Maren Sørensen, Nr. Lyndelse, 60 år 4/12 1964.
Nelly Sangild, Silkeborg, 60 år 20/8 1964.
Ida Johansen, Duelund, 60 år 29/2 1964.
Børge Rahbe Petersen, København, 55 år 2/4 1964.
Ove Petersen, København, 65 år 6/1 1964.
Inger Rhabe Due, Gramrode, 50 år 2/3 1964.
Anna Petersen, Baunely, 75 år 6/10 1964.
Marie Bitsch, Århus, 60 år 27/1 1964.
Anders Nielsen, København, 55 år 27/4 1964.

Dødsfald

Pinselørdag, den 1. juni 1963, døde far, Jens Pedersen Storgaard, pludselig. Far havde forinden plejet og

kes bedst ved, at *der sker noget*, lad så være, at det også koster lidt, det kommer vi nok over. Vi har det jo

passet mor i for dem godt seks svære år. Når jeg tænker tilbage og véd hvor urimelig mor kunne være under sygdommen, har far givet mor en rørende og selvopofrende pleje.

Far havde ligget i kort tid på Grindsted sygehus, og for os børn, der besøgte far dér, var det slående at se og høre fars taknemlighed for alt, hvad der blev gjort for ham her.

Der skulle ikke gå lang tid, inden mor, Marie Kristine Storgaard, født Jensen, skulle følge far. For os tilbageværende døde mor under meget tragiske og uforståelige omstændigheder den 22. august 1963.

Efter fars død var det forstemmende at se, hvor ulykkelig mor var blevet.

Mor kunne i sine velmagtsdage virke streng og kantet, men dette var kun en skal over hendes egentlige jeg. Mor var altid parat og uegennyttig over for andres nød og sorg. Ligeledes havde mor en energi og arbejdsvilje uden lige. Aldrig har mor sparet sig selv, hverken medens far var møller og vognmand eller på hotellet. Hvor har vi børn meget at indhente, hvis vi skal nå det samme.

For mor, der aldrig forstod, hvorfor hun skulle sidde lænket til en stol i så mange år, blev de lange år til en tvivlens og bitterhedens tid.

Mor og far måtte igennem hårdere prøvelser end sygdom. I april måned 1959 mistede de en højt elsket sønnesøn, Anders, og i marts måned 1962 deres søn Børge. For dem begge var dette ufatteligt. For far, der ikke hørte til de meget talende, en så gribende sorg, vi efterladte næppe har anet, og for mor grundlag for endnu mere tvivl.

At begge var agtet og æret i den by, hvor de havde haft deres virkefelt, var begge begravelser ved deres overvældende deltagelse et synligt bevis for.

Til en salme, som mor kredsede meget om i de sidste år og særlig dette vers:

*Tænk, når engang er løst hver jordisk gåde,
besvaret hvert »hvorfor«, jeg grundet på,
men kunne ej med al min grublen råde, tænk,
når jeg Herrens vej skal klart forstå!*

skal tilføjes:

*Vær stille, hjerte, bi på Gud,
hans time nok skal komme,
så sender han dig englebud:
din ventetid er omme!
Da glemmer du, at den var lang,
da bliver og dit suk til sang
om freden, som dig favner.*

Da mor og far aldrig har ønsket tak for, hvad de har gjort, vil vi mindes dem i dyb taknemlighed. Erik

Slægtsbog side 87.

Luftledningsmontør Kristian Storgaard døde pludselig uden forudgående sygdom hos Anna og Egon Pedersen i Ans den 9. september 1963.

Kristian havde ganske vist været noget syg om natten, og om morgenen blev han enig med Anna om at tilkalde lægen.

Bedst som Anna sidder og taler med Kristian, kan hun se, at han bliver dårlig og ringer skyndsomt efter doktoren, men doktoren kunne kun konstatere, at døden var indtrådt. Kristian blev 75 år gammel og var ugift.

I sine yngre dage boede han nogle år hos en kusine og hendes mand i Thorning. Anker og Kristian arbejdede sammen i en hel menneskealder. Da Anker fik eget hus i Ans, flyttede Kristian dertil. Her havde Kristian et godt hjem hos Anker og Hedevig. Efter Hedevigs død flyttede Anna og Egon hjem, og da Anker døde for et par år siden, fortsatte Anna som en god og kærlig madmor for Kristian.

Da Kristian for ca. 15 år siden på grund af sygdom måtte ophøre med sit arbejde, rejste han tit ned til sin bror Jens i Grindsted, hvor han på mange måder gjorde sig nyttig, og gennem årene blev en skattet og afholdt farbror, som man dårligt kunne afse.

Under meget stor deltagelse blev Kristian begravet på kirkegården i Ans. I kirken talte pastor Houlgaard smukke mindeord over Kristian. Elektrikerforbundets fane paraderede ved båren.

Ved en mindesammenkomst i Ans Café blev af flere talere udtalt mindeord over Kristian. Tonny takkede Anna og Egon samt børn og svigerbørn fra Grindsted for al deres godhed og kærlighed mod Kristian. Ligeså blev der talt af skoleinspektør F. Larsen, Ans, en broder, Jens K. Storgaard, Trimmelskov, fru Lilly Sørensen, Viborg, og en søster, fru Johanne Andersen, Nysted.

Tonny.

Slægtsbog side 88.

Pens. distriktsjordemoder Augusta Storgaard sov stille ind i døden i sit hjem i Løgstrup den 25. september 1963. Nedbrudt og svag som hun var efter mange års svære lidelser, stødte en lungebetændelse til, og på tre dage rev den hende bort. Hun blev 65 år. Med hende gik en god og opofrende kvinde bort. For sin mand, børn, svigerbørn og børnebørn var hun den ideelle hustru, moder og bedstemoder. Intet offer var hende for stort, når det gjaldt hendes hjem og hendes kære. Ligeså over for sine patienter, for hvem hun altid var den venlige, kærlige og omsorgsfulde jordemoder. Mange af hendes patienter har sagt, at det var ingen sag at få børn, når bare de kunne få fru Storgaard til at betjene sig.

Et synligt bevis for, hvor afholdt hun var af alle, var det væld af kranse, der kom til hendes båre, hvoraf mange var signerede. Ja endog fra to døtre med familie i Australien og Canada var der signerede kranse.

I hjemmet sang man »Nu falmer skoven trindt om land«, og kirkesanger Kr. Jensen udtalte smukke mindeord om Augusta Storgaard.

Den lange bilkortege satte sig derefter i bevægelse mod Grønbæk, hvor begravelsen efter afdødes ønske fandt sted.

Den store og smukt pyntede kirke var fyldt til sidste plads. Her talte pastor Hougaard ud fra bibelordene »Guds nåde er mere end livet«, og omtalte de mange dødsfald i Storgaard-familien i den sidste tid. Den gerning, som fru Storgaard øvede, har ikke altid været let, pligttopfyldende som hun var.

Efter jordpåkastelsen takkede afdødes broder, Jens Peter Andersen, Randers, for deltagelsen og indbød til en mindesammenkomst i Ans Café, hvor der blev talt af flere og sagt tak til fru Storgaard for, hvad hun havde været for sit hjem, og for den måde, hun løste sine pligter på omkring i hjemmene, når der blev kaldt på hende.

Tonny.

Den 18. november døde min svoger, Chresten Søndergaard.

»Døden har et hastigt bud«, hedder det i en salme, og at dette er tilfældet, oplever vi ikke så sjældent et vidnesbyrd om. Dette skete egentlig også for Chrestens vedkommende. Ganske vist var han på sygehus og havde gennemgået en operation, men denne havde tilsyneladende haft et heldigt forløb. Han var helt kvik og regnede med snart at skulle hjem, da der stødte en lungebetændelse til, og i løbet af 3-4 dage gik han bort.

Chresten havde alle dage været den stærke mand, i modsætning til min søster Karoline, der altid var den svagelige, og nu mistede den, der skulle være hendes støtte. De havde i mange år en gård i Nørskovlund, som de for nogle år siden afstod til deres datter Johanne og svigersøn Niels Chr. Andersen. En anden datter, Ellen, er gift med højskolelærer Ths. Mogensen, Nr. Nissum.

Chresten blev begravet på Hinge kirkegård den 23. november. I kirken var det pastor Bjerre Hansen, der talte, og to af Chrestens søsterdøtre sang salmen »Nærmere Gud til dig«. Ved graven takkede svigersønnen, Ths. Mogensen, for deltagelsen og indbød til mindesammenkomst i forsamlingshuset, hvor der blev udtalt mindeord af pastor Bjerre Hansen, Ths. Mogensen, P. Mogensen, Hinge, Martin Søndergaard, Kjellerup, Jens Lauritsen, Chr. Lauritsen og Jens P. Rask, Silkeborg.

P.N.

Bryllup

Slægtsbog side 71.

I. C. 1. a. Anna Kathrine Overby Nielsen gift den 3/8 1963 med Vagn Vedel Hæstbæk, født den 18/1 1939 i Brande, søn af gmd. Johannes Hæstbæk i Serup.

Sølvbryllup

Magda og Aage Nielsen, Midstrup, 12/10 1964.

Kære hr. Antonny Storgaard!

Vore forfædre.

Må jeg have lov til at introducere mig selv som den fjerne slægtning, der bliver så venligt omtalt i »Slægts-Nyt« nr. 19, som jeg nu har læst. Mit navn er forøvrigt Kjeld, og jeg er opkaldt efter min oldefar Kjellerup.

Min datter, Kirsten, er gift med dr. Bent Sørensen, hvis kusine igen er gift med adjunkt Knud Boll Storgaard. Ja, det er en lille verden, vi lever i, og bemeldte kusine, som var vidende om, at min datter og jeg arbejder med slægtsforskning, lånte Kirsten sin kopi af »Slægts-Nyt«, som jeg nu har fået en foto-kopi af.

Det har glædet mig meget at læse Peder Niensens meddelelse. Jeg kan se, hvad jeg forøvrigt allerede vidste, at »onkel Peder«, som jeg har fået lov til at kalde ham, har været glad, fordi jeg kom i forbindelse med ham, det er jeg sandelig også.

Men lad mig her gøre opmærksom på, at det, jeg er mest interesseret i, er slægtens forfædre, og her er vi fælles om denne Kjellerup-linie, så vi er på fælles grund, og der fandtes meget i Storgaard-slægtens historie, som vedkommer os alle. Jeg brugte en af Kay Kjellerup i 1910 udarbejdet slægtstavle over Anders Nielsen (Kjellerup)'s efterkommere, dels for at komme i forbindelse med slægten i Jylland, dels fordi jeg følte, at det store arbejde, min onkel Kay havde efterladt, burde komme alle i slægten til gode.

Det var for mig en stor oplevelse at træffe onkel Peder og finde, at der allerede eksisterede en slægtsbog om denne gren af Anders og Dorthes efterkommere. Også onkel Peders bog om Hinge sogns fortid er et fortræffeligt arbejde, som jeg i den korte tid, jeg har beskæftiget mig med dette slægtsstudie, kommer til at påskønne mere og mere.

Min datter og jeg vil, dersom vi kan overkomme det, søge at finde frem så meget som muligt om *alle* vore forfædre, og her er der i næsten alle slægtsstudier den mangel, at kvinderne aldrig nogensinde har fået den samme behandling som mændene. Der er næsten aldrig, hvor de i det hele taget er medtaget, ofret dem den

omtale, de er berettiget til. Det er min mors, mors far, der hed Anders Andersen Kiellerup. Om ham ved vi meget, fordi han tjente mange penge, men om hans kone ved vi så at sige intet. Det samme gælder min farmors mor osv. Der er aldrig blevet taget tilstrækkeligt hensyn til pigerne, det er jo dog mor, vi skylder vort liv, og mor, vi ihvertfald som børn, har mest med at gøre og kender bedst.

Jeg har ikke i sinde at samle en slægtstavle over alle Anders og Dorthes efterkommere, dette ville blive uoverkommeligt for mig alene, men jeg synes, det burde gøres, mens det endnu er muligt.

Af deres 13 børn døde 5, inden de nåede moden alder, en var ugift, af de resterende 7 findes nu Storgaard-slægten og min linie, af linie I, Niels, er der kun en håndfuld tilbage, og linie X, Simon, er uddød, så der mangler linie II, Niels, linie XII, Hans Smed, og den største af dem alle, linie XIII, Marie Cathrine, som var gift med Niels Christensen (Niels Iller).

Må jeg have lov til allerede nu at tegne mig for den nye slægtsbog og også som abonnent på »Slægts-Nyt«, hvorfor jeg vedlægger min chek.

Med venlig hilsen

Kjeld Ammentorp.

Hr. Antonny Storgaard, Løgstrup.

Fra min svoger, og tillige fætter, lærer Gunnar Stabell i Århus, har jeg fået tilsendt »Slægts-Nyt« nr. 19, 13. årgang. Grunden hertil er, at den i skriften nævnte *Stabell*, der har forfattet ligatalen over »Anders Nielsen Kjellerup i Hinge, 6. maj 1833, er hans oldefar på fædrenes side og min oldefar på mødrenes side, provst *Johan Henrik Stabell i Hinge*.

Jeg er i besiddelse af alle provstens papirer, og blandt disse er et brev fra Anders Nielsen Kjellerups søn, skrevet med gotiske bogstaver, og lyder som følger:

St. Thomas, 15. Juli 1834.

Højærværdige og højædle, Hr. Provst Stabell.

De vil formodentligen allerede fra min Familie have erfaret, at jeg i sin Tid modtog Deres Højærværdigheds, i May f. Aar over min afdøde Fader, holdte skjønne Tale, for hvilken ikke alene jeg, men hele Familien er Dem meget forbunden og hvorfor jeg hermed aflægger Dem min forbindtlige Tak.

Jeg haaber, De og Deres vakre Familie har befunden Dem vel siden vort korte Bekendtskab, og min Kone forener sine Hilsener med mine til Dem og Deres.

Siden vi kom her tilbage har vi været ret uheldige med atter at miste de 2 af vore Børn, og vi har nu af 8 fem i Graven, hvilket vi naturlig anseer som en saare tung Skæbne.

Hermed lader jeg følge 6 Pund extra god Kaffe for Provstinden og 6 Flasker gammel vestindisk Rum for Dem selv, hvilket jeg haaber De modtager som et ringe Bevis paa min Forbindtlighed.

Jeg er med megen Agtelse

Deres ærbødige

A. Kiellerup.

Da jeg selv er meget slægtsinteressert, kunne jeg tænke mig at ovenstaaende ville have Deres interesse.

Med venlig hilsen

K. A. Bilgrav,

bygningskonstruktør,

Biskop Svanesvej, Birkerød.

Ansvarshavende redaktør: Antony Storgaard, Løgstrup. Telf. 16. Postgiro 74022
Tryk: Vejle ny Bogtrykkeri, Strandgade 27 og Nørregade 12, Vejle